

Η Ημέρα της Εξιλεώσεως

*Εδάφια κλειδιά: «Και
τούτο θέλει είσθαι εις
εσάς νόμιμον αιώνιον· εις
τον έβδομον μήνα, την
δεκάτην του μηνός,
θέλετε ταπεινώσει τας
ψυχάς σας και δεν θέλετε
κάμει ουδέν έργον...διότι
εν τη ημέρα ταύτη ο
ιερεύς θέλει κάμει
εξιλέωσιν διά σας, διά να
σας καθαρίση, ώστε να
ήσθε καθαροί από πασών
των αμαρτιών υμών
ενώπιον του Κυρίου.»
— Λευιτικόν 16:29,30*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Λευιτικόν 16:2-9,11-
19,27-34*

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ μάθημα αφορά τις υπηρεσίες της Σκηνής του Μαρτυρίου που πραγματοποιούνταν την ετήσια Ημέρα του Εξιλέωσης του Ισραήλ, όπως καταγράφεται στο 16ο κεφάλαιο του Λευιτικού. Αυτή η πολύ σημαντική λειτουργία ελάμβανε χώρα τη δέκατη ημέρα του έβδομου μήνα του εβραϊκού θρησκευτικού έτους. Θεωρείτο η πιο επίσημη περίσταση ολόκληρου του έτους, η ημέρα κατά την οποία ο αρχιερέας εισερχόταν στα Άγια των Αγίων—το ενδότερο διαμέρισμα της

Σκηνής του Μαρτυρίου—για να κάνει εξιλέωση για τις αμαρτίες του έθνους. Για να πραγματοποιήσει τις λειτουργίες αυτής της ιδιαίτερης ημέρας, ο αρχιερέας, ο Ααρών, δεν ήταν ντυμένος με τα συνηθισμένα «ενδύματα δόξας και ομορφιάς», αλλά με ενδύματα θυσίας, που ήταν από λευκό λινό. —Έξοδος. 28:2-39· Λευ. 16:4

Ο Ααρών ελάμβανε εντολή να προμηθευτεί έναν ταύρο και έναν τράγο για τις εξιλεωτικές θυσίες. Ο ταύρος εδίδετο από τον ίδιο τον Ααρών και επρόκειτο να θανατωθεί στην Αυλή της Σκηνής του Μαρτυρίου ως προσφορά αμαρτίας για τον ίδιο και τον οίκον του. Το λίπος από τον ταύρο επρόκειτο να καεί πάνω στο Θυσιαστήριο. Λόγω της μεγάλης ποσότητας λίπους ενός ταύρου, πρέπει να καιγόταν με μανία και να παρήγε ένα πυκνό σύννεφο καπνού που αναδύοταν στη θέα αυτών που ήταν έξω. —Λευ. 16:3,5,6,25

Τότε ο Ααρών γέμιζε ένα θυμιατήρι με αναμμένα κάρβουνα που είχαν πάρει από τη φωτιά στο μεγάλο Χάλκινο Βωμό και το μετέφερε, μαζί με γλυκό θυμίαμα, στα Άγια, το πρώτο διαμέρισμα της Σκηνής του Μαρτυρίου. Το θυμιατήρι επρόκειτο να τοποθετηθεί στην κορυφή του Χρυσού Θυσιαστηρίου και το λιβάνι να ραντιστεί πάνω του για να παραγάγει έναν καπνό γλυκού αρώματος, ο οποίος εισχωρούσε πέρα από το δεύτερο πέπλο στα Άγια των Αγίων. Όταν αυτό γινόταν σχολαστικά, ο Ααρών μπορούσε να εισέλθει με ασφάλεια στα Άγια των Αγίων και να προχωρήσει στην τελική πράξη της εξιλέωσης. Εκεί ράντιζε το αίμα του ταύρου πάνω και μπροστά από το Ιλαστήριον. —εδ. 12-14

Έξω από τη Σκηνή, πέρα από το στρατόπεδο που το περιέβαλλε, επρόκειτο να γίνει άλλη μια φωτιά. Εκεί έπρεπε να καούν τα άθλια μέρη του ταύρου —το δέρμα, η σάρκα και οι κοπριές. Αυτή η σκηνή ήταν ανοιχτή στη θέα όλων των Ισραηλιτών που στρατοπέδευαν γύρω από τη Σκηνή του Μαρτυρίου και τη ξεχώριζε έντονα από τις άλλες ουσιαστικές τελετουργίες της Ημέρας του Εξιλέωσης, οι οποίες σκιάζονταν από τα λινά παραπετάσματα που περιέβαλλαν την Αυλή της Σκηνής του Μαρτυρίου και την περικλείστη φύση των Αγίων και

των Αγίων των Αγίων. Έτσι ολοκληρωνόταν η προσφορά του ταύρου. —εδ. 27

Στη συνέχεια προσφερόταν ο τράγος για προσφορά αμαρτίας. Επρόκειτο να ληφθεί από τον λαό του Ισραήλ για αυτόν τον σκοπό και να παρουσιαστεί ενώπιον του Κυρίου στη θύρα της Σκηνής του Μαρτυρίου. Ο τράγος του Κυρίου σφαγιαζόταν στην Αυλή της Σκηνής του Μαρτυρίου και το αίμα του μεταφερόταν στα Άγια των Αγίων και ραντιζόταν με τον ίδιο τρόπο που είχε γίνει με το αίμα του ταύρου. Το δέρμα, η σάρκα και οι κοπριές του καίγονταν επίσης έξω από το στρατόπεδο του Ισραήλ. —εδ. 15,27

Ο Παύλος έγραψε ότι «ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών». Ήταν μια «σκιά των μελλόντων αγαθών» και των «καλύτερων θυσιών», με επίκεντρο τον Ιησού. —Α' Κορ. 10:11· Εβρ. 10:1· Εβρ. 9:23

* * *